

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Röchling Oertl Kunststofftechnik protiv Komisije**(Predmet T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.
2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
 - Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
 - Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).